

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1976 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 141

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 345

Περὶ κυρώσεως τοῦ Κώδικος περὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Συντάγματος Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ὁ ὑπὸ τῆς Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς συσταθείσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 2 τοῦ Ν. 255/1976 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 38794/7.5.1976 κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, συνταχθεὶς «Κῶδιξ περὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Συντάγματος Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου», ἔχων ὡς ἀκολούθως:

ΚΩΔΙΞ

«Περὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Συντάγματος Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὀργάνωσις.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Συντάγματος συσταθὲν Ἀνώτατον Εἰδικὸν Δικαστήριον, καλούμενον εἰς τὰς ἑπομένας διατάξεις «Εἰδικὸν Δικαστήριον», συγκροτεῖται ἐκ τῶν Προέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐκ τεσσάρων Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ἐκ τεσσάρων Ἀρεοπαγιτῶν καὶ τοῦ Γραμματέως. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφ. δ' καὶ ε' τῆς παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ Συντάγματος μετέχουν τῆς συνθέσεως καὶ δύο τακτικοὶ Καθηγηταὶ νομικῶν μαθημάτων τῶν Νομικῶν Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων τῆς Χώρας. Ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ὁρίζονται μετ' ἰσαρίθμων ἀναπληρωτῶν ἀνὰ διετίαν διὰ κληρώσεως. Τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου προεδρεύει ὁ ἀρχαιότερος μεταξὺ τῶν Προέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, τούτου δὲ ἀπόντος ἢ κωλυομένου προεδρεύει ὁ ἕτερος.

2. Ὁσάκις τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον συνέρχεται ἐν Συμβουλίῳ μετέχουν τῆς συνθέσεως τούτου καὶ οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων.

3. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἑδρεύει ἐν Ἀθήναις, τὸ κατάστημα δὲ καὶ ὁ τόπος τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἑκάστου δευτέρου ἔτους, ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης ἀποστέλλει εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καταλόγους τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ὡς καὶ τῶν τακτικῶν Καθηγητῶν τῶν νομικῶν μαθημάτων τῶν Νομικῶν Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων τῆς Χώρας. Καθηγηταὶ ἔχοντες καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ μέλους τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν περιλαμβάνονται εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Καθηγητῶν.

2. Κατὰ τὸ δεύτερον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἑκάστου δευτέρου ἔτους, διενεργεῖται κλήρωσις ἐνώπιον τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, βάσει τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καταλόγων. Πρὸς τοῦτο ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας θέτει εἰς χωριστὰς κληρωτίδας τὰ ὀνόματα τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, τῶν Ἀρεοπαγιτῶν καὶ τῶν Καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐξάγει ἐκ τῶν κληρωτίδων, τῶν περιλαμβανουσῶν τὰ ὀνόματα τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ὀκτὼ κλήρους ἐξ ἑκάστης. Οἱ ἀναγραφόμενοι εἰς τοὺς τέσσαρας πρώτους ἐξ ἑκάστης κληρωτίδος ἐξαγομένους κλήρους εἶναι τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, οἱ ἑπόμενοι δὲ τέσσαρες, κατὰ τὴν σειρὰν ἐξαγωγῆς τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη αὐτοῦ. Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐξάγει ἐκ τῆς κληρωτίδος, τῆς περιλαμβανούσης τὰ ὀνόματα τῶν καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων, τέσσαρας κλήρους. Οἱ εἰς τοὺς πρώτους δύο ἐκ τῶν κλήρων τούτων ἀναγραφόμενοι εἶναι τακτικὰ μέλη τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς συμφώνως πρὸς τὰ ἐδάφια δ' καὶ ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Συντάγματος δικαιοδοσίας του, οἱ δὲ εἰς τοὺς ἑπομένους κλήρους εἶναι ἀναπληρωματικὰ μέλη κατὰ τὴν σειρὰν ἐξαγωγῆς.

3. Περὶ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου δι' ἑκάστην ἀρχομένην διετίαν ἐκδίδεται ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὰ ὀνόματα τῶν κληρωθέντων τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν, δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀνακοινοῦται πρὸς τοὺς κληρωθέντας, ὡς καὶ τοὺς Προέδρους τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τὸν Κοσμήτορα τῶν εἰς ἃς ἀνήκουν οἱ κληρωθέντες καθηγηταὶ Νομικῶν Σχολῶν.

4. Εἰς περίπτωσιν ἐλλείψεως, ἀπουσίας, κωλύματος ἢ ἐξαιρέσεως, οἱ Πρόεδροι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐν τῇ ἰδιότητί των ὡς μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἀναπληροῦνται ἀντιστοίχως ὑπὸ τῶν Ἀντιπροέδρων τῶν δικαστηρίων τούτων, κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, τὰ δὲ τακτικὰ μέλη αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀναπληρωματικῶν, καλουμένων κατὰ τὴν τάξιν τῆς κληρώσεώς των.

5. Ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεως ἢ θανάτου τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ μέλους ἐνεργεῖται νέα κλήρωσις πρὸς ἀντικατάστασιν τούτου, τηρουμένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων. Μέχρι τῆς ἀναδείξεως τῶν νέων μελῶν τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον νομίμως συγκροτεῖται ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν του.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης διετίας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου προτείνει εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναγκαιούντων δικαστικῶν λειτουργῶν καὶ ὑφηγητῶν τῶν νομικῶν μαθημάτων τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, πρὸς ἐπικουρίαν τῶν μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

2. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαστικοὶ λειτουργοὶ καὶ ὑφηγηταὶ ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, προκειμένου περὶ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν, κατόπιν προτάσεως δὲ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, προκειμένου περὶ τῶν ὑφηγητῶν. Οὗτοι ἐπικουροῦν τὰ μέλη τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου εἰς τὴν ἐν γένει προπαρασκευὴν τῶν πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ὁριζόμενα, ἀσκοῦν δὲ τὸ ἔργον τοῦτο παραλλήλως πρὸς τὰ κύρια αὐτῶν καθήκοντα.

3. Διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ δι' ἀποφάσεώς του ἀναθέτει τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν συντονισμὸν τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐν γένει ἐργασιῶν εἰς ἕνα ἐκ τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου τούτου δικαστικῶν λειτουργῶν, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν κυρίων καθηκόντων του, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον τοποθετοῦνται δι' ἀποσπάσεως ἐκ τῆς Γραμματείας τῶν Πολιτικῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις: α) Ὡς γραμματεὺς αὐτοῦ δικαστικὸς ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως Ἐφετῶν Α' ἢ Β' τάξεως καὶ β) ὡς βοηθητικὸν προσωπικὸν δέκα, κατ' ἀνώτατον ὅριον, δικαστικοὶ ὑπάλληλοι μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ γραμματέως Πρωτοδικῶν Β' τάξεως.

2. Πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν δύναται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τοῦ Προέδρου τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποσπωμένων.

3. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀπόσπασις δὲν περιορίζεται χρονικῶς, δύναται δὲ νὰ ἀνακληθῇ κατὰ τὴν διαδικασίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγένετο, ὁποτεδήποτε, ἂν τοῦτο ἐπιβάλλεται ἐξ ὑπηρεσιακῶν λόγων. Ἡ συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 2 γενομένη ἀπόσπασις λήγει μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς, δι' ἣν ἐγένετο ἐκτάκτου ἀνάγκης.

4. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 3 δικαστικὸς λειτουργός, ἐν περιπτώσει πλήρους ἀπαλλαγῆς του ἐκ τῶν κυρίων αὐτοῦ καθηκόντων, ὡς καὶ οἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποσπώμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, διατηροῦν ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς ὀργανικῆς των θέσεως ἀπορρέοντα δικαιώματα, τοῦ χρόνου τῆς ἀποσπάσεώς των λογιζομένου ὡς διανυθέντος εἰς τὴν ὀργανικὴν αὐτῶν θέσιν.

Ἄρθρον 5.

1. Δι' ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ συντασσομένου ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἐν συμβουλίῳ, καὶ δημοσιευομένου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται:

α) Ἡ διάρθρωσις, ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

β) Τὰ τῶν ἡμερῶν καὶ ὡρῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ, μὴ ἀποκλειομένου καὶ τοῦ ὁρισμοῦ ἐκτάκτων δικασίμων.

γ) Ὁ χρόνος ἐργασίας τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Δικαιοδοσία.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ὑπάγονται, κατὰ τὸ ἄρθρον 100 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος:

α) Ἡ ἐκδίκασις ἐνστάσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 58 τοῦ Συντάγματος.

β) Ὁ ἔλεγχος τοῦ κύρους καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων δημοψηφίσματος, ἐνεργουμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 44 παράγραφος 2 τοῦ Συντάγματος.

γ) Ἡ κρίσις περὶ τῶν ἀσυμβιβάστων ἢ τῆς ἐκπτώσεως βουλευτοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 55 παράγραφος 2 καὶ 57 τοῦ Συντάγματος.

δ) Ἡ ἄρσις τῶν συγκρούσεων μεταξὺ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἢ μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν τακτικῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἀστικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων ἀφ' ἑτέρου ἢ τέλος μεταξὺ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν λοιπῶν δικαστηρίων.

ε) Ἡ ἄρσις τῆς ἀμφισβητήσεως περὶ τῆς οὐσιαστικῆς ἀντισυνταγματικότητος ἢ τῆς ἐννοίας διατάξεων τυπικοῦ νόμου, ἐὰν ἐξεδόθησαν περὶ αὐτῶν ἀντίθετοι ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

στ) Ἡ ἄρσις τῆς ἀμφισβητήσεως περὶ τὸν χαρακτηρισμὸν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου ὡς γενικῶς παραδεδεγμένων κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Συντάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Γενικαὶ Διαδικαστικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 7.

Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του ὑπαγομένων ὑποθέσεων: α) Κατόπιν αἰτήσεως ἢ β) κατόπιν περιελεύσεως εἰς τοῦτο παραπεμπτικῆς ἀποφάσεως ἑτέρου δικαστηρίου.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ αἴτησις ἀσκεῖται διὰ καταθέσεως ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου καὶ καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς ἴδιον βιβλίον κατὰ τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν σειρὰν τῆς ἐγχειρίσεώς της. Προκειμένου περὶ αἰτήσεων ἐπιδιδομένων εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα, ἡ καταχώρισις τούτων γίνεται ἅμα τῇ περιελεύσει των εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

2. Εἰς τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον βιβλίον καταχωρίζεται καὶ ἡ διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ παραπέμποντος δικαστηρίου διαβιβαζομένη πρὸς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἀπόφασις, ἅμα τῇ περιελεύσει της εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς τὴν αἴτησιν πρέπει νὰ ἀναφέρωνται: α) Τὸ ὄνομα, πατρώνυμον, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ ἡ ἀκριβὴς διεύθυνσις τῆς κατοικίας τοῦ αἰτοῦντος καὶ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του. Ἐπὶ νομικοῦ προσώπου πρέπει νὰ ἀναφέρωνται τὰ

αὐτὰ στοιχεῖα ταυτότητος τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του, ὡς καὶ ἡ ἐπωνυμία καὶ ἡ ἕδρα αὐτοῦ. Ἐπὶ δημοσίας ἀρχῆς πρέπει νὰ ἀναφέρεται ἡ ὀνομασία καὶ ἡ ἕδρα της, ὡς καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ προϊσταμένου της, β) τὰ κατὰ τὸ ἐδάφιον α' στοιχεῖα ταυτότητος τῶν λοιπῶν, γνωστῶν εἰς τὸν αἰτοῦντα, διαδίκων, γ) ἀκριβὴς περιγραφὴ τῆς ὑποθέσεως, περὶ τῆς ὁποίας καλεῖται νὰ ἀποφανθῇ τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, δ) σαφὴς ἔκθεσις τῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα θεμελιοῦν κατὰ τὸ δίκαιον τὴν σχέσιν καὶ δικαιολογοῦν τὴν νομιμοποίησιν τοῦ αἰτοῦντος, ε) ὡρισμένον αἴτημα ὡς πρὸς τὴν σχέσιν ταύτην καὶ στ) ὑπογραφὴ τοῦ αἰτοῦντος ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ δικηγόρου.

2. Τὰ ἄρθρα 119 παρ. 3, 120 καὶ 121 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

3. Ἐφ' ὅσον, ὁ αἰτῶν ἢ ὁ ὑπογράφων δικηγόρος δὲν εἶναι κάτοικοι Ἀθηνῶν, διὰ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικογράφων διορίζεται καὶ ἀντίκλητος ἐν Ἀθήναις, ἄλλως ἡ διαδικασία χωρεῖ ἄνευ τῶν πρὸς τὸν αἰτοῦντα προβλεπομένων κοινοποιήσεων. Ἀντίκλητος δύναται νὰ διορισθῇ καὶ διὰ εἰδικῆς δηλώσεως κατατιθεμένης εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου.

4. Ἐὰν εἰς τὴν αἴτησιν ὑπάρχουν τυπικαὶ παραλείψεις δυνάμεναι νὰ συμπληρωθοῦν, ὁ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως εἰσηγητὴς δύναται νὰ καλέσῃ τὸν αἰτοῦντα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων.

Ἄρθρον 10.

1. Μετὰ τὴν καταχώρησιν τῆς αἰτήσεως ἢ τῆς παραπεμπτικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ πρὸς τοῦτο βιβλίον, ὁ Πρόεδρος τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ὁρίζει διὰ πράξεως αὐτοῦ, σημειουμένης κάτωθι τῆς αἰτήσεως, μέλος τοῦ δικαστηρίου ὡς εἰσηγητὴν τῆς ὑποθέσεως καὶ δικάσιμον.

2. Ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως ἢ τῆς παραπεμπτικῆς ἀποφάσεως μετὰ τῆς πράξεως τοῦ Προέδρου, ἐπιδίδεται ἐπιμελείᾳ τῆς Γραμματείας τοῦ Δικαστηρίου εἴκοσιν ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου εἰς τὸν αἰτοῦντα καὶ τοὺς λοιποὺς διαδίκους.

3. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον αὐτεπαγγέλτως ἐνεργούμεναι κοινοποιήσεις πρὸς τοὺς διαδίκους, γίνονται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας, προκειμένου δὲ περὶ ἀνακηρυχθέντων βουλευτῶν δύναται ἀντ' αὐτῶν νὰ γίνουν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

4. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 28 καὶ 30 οἱ διάδικοι ὑποχρεοῦνται δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως νὰ καταθέσουν εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου, ἐγγράφους προτάσεις περὶ τῶν ἰσχυρισμῶν των, ἐπισυνάπτοντες εἰς ταύτας καὶ ἅπαντα τὰ ἀποδεικτικά των ἔγγραφα.

Ἄρθρον 11.

1. Ὁ ορισθεὶς εἰσηγητὴς μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐπίδοσιν τυχὸν παραληφθεισῶν κοινοποιήσεων, τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς ὑποθέσεως στοιχείων καὶ συντάσσει ἔκθεσιν, τόσον ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ ὅσον καὶ τοῦ νομικοῦ μέρους αὐτῆς.

2. Ἅπασαι αἱ κρατικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν ἀμελλητὶ εἰς τὸν Εἰσηγητὴν τὰ ὑπ' αὐτοῦ αἰτούμενα στοιχεῖα καὶ πληροφορίας, ὡς καὶ νὰ ἐκθέτουν τὰς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἀπόψεις των ἠτιολογημένως. Ἡ παράλειψις τῆς τοιαύτης συνδρομῆς, βεβαιουμένη διὰ πράξεως τοῦ Δικαστηρίου, συνιστᾷ πειθαρχικὸν παράπτωμα τοῦ ὑπαιτίου ὀργάνου, δι' ὃ καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ κατ' αὐτοῦ ἄσκησις πειθαρχικῆς διώξεως.

3. Ἡ ἔκθεσις τοῦ εἰσηγητοῦ κατατίθεται πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ Δικαστηρίου, ταύτης δὲ δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν οἱ διάδικοι. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος κατάθεσις τῆς ἐκθέσεως εἶναι λόγος ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως αἰτήσει τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 12.

Ἐπιτρέπεται ἡ ὑποβολὴ προσθέτων λόγων διὰ δικογράφου κατατιθεμένου εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Δικαστηρίου ἐν πρωτοτύπῳ καὶ κοινοποιουμένου ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ, ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτοῦντος, εἰς τοὺς λοιποὺς διαδίκους, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, δώδεκα ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τῆς πράξεως τοῦ Προέδρου ὁρισθείσης ἀρχικῆς δικασίμου, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 25.

Ἄρθρον 13.

1. Εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ παρέμβῃ προσθέτως πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον.

2. Ἡ παρέμβασις ἀσκεῖται διὰ δικογράφου κατατιθεμένου εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ παρεμβαίνοντος, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, δώδεκα ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τῆς πράξεως τοῦ Προέδρου ὁρισθείσης ἀρχικῆς δικασίμου εἰς τὸν αἰτοῦντα, ὡς καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς διαδίκους.

3. Τὸ δικόγραφον τῆς παρεμβάσεως πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παρ. 1 ἐδάφ. α' β' γ' καὶ στ' στοιχεῖα τῆς αἰτήσεως καὶ νὰ ἀναφέρῃ τὰ γεγονότα τὰ θεμελιοῦντα τὸ ἔννομον συμφέρον τοῦ παρεμβαίνοντος. Αἱ παραγρ. 2 ἕως 4 τοῦ ἄρθρου 9 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 14.

1. Οἱ διάδικοι παρίστανται ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου διὰ δικηγόρου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους. Εἰδικῶς ἐπὶ αἰτήσεως κατὰ τῆς ἀνακηρύξεως βουλευτοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ ἐπιτρέπεται καὶ ἡ αὐτοπρόσωπος παράστασις τῶν διαδίκων.

2. Ἡ πληρεξουσιότης πρὸς δικηγόρον παρέχεται διὰ εἰδικοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἢ προφορικῶς κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, διὰ δηλώσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά.

3. Ἡ πληρεξουσιότης Ἀρχῆς δύναται νὰ παρασχεθῇ καὶ δι' ἐγγράφου αὐτῆς.

Ἄρθρον 15.

1. Διὰ πράξεως τῆς προδικασίας καὶ μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως θεωρεῖται ὑπάρχουσα πληρεξουσιότης. Διὰ δὲ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ συζήτησιν ἀπαιτεῖται ρητὴ πληρεξουσιότης, ἄλλως ὁ διάδικος θεωρεῖται ἀπών. Ἐὰν τὸ δικόγραφον εἶναι ὑπογεγραμμένον παρὰ δικηγόρου στερουμένου πληρεξουσιότητος κατὰ τὴν συζήτησιν, ἡ δι' αὐτοῦ ἀσκηθεῖσα διαδικαστικὴ πρᾶξις ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος, καταδικαζομένου τοῦ δικηγόρου εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην.

2. Αἰτήσει τοῦ παρισταμένου κατὰ τὴν συζήτησιν δικηγόρου δύναται νὰ δοθῇ σύντομος προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τοῦ πληρεξουσίου διὰ τῆς Γραμματείας.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ συζήτησις ἄρχεται διὰ τῆς ἀναγνώσεως ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ.

2. Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ὑπομνήματα, τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως. Κατ' ἐξαίρεσιν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἡ ὑποβολὴ ὑπομνημάτων καὶ μεταγενεστέρως.

3. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ἐφ' ὅσον ἐγένοντο αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον κοινοποιήσεις, ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως καὶ ἡ ἔκδοσις τῆς ἀποφάσεως χωρεῖ καὶ ἀπολιπομένων τῶν διαδίκων. Ἐφ' ὅσον δὲ οὗτοι παρίστανται καὶ δὲν ἀντιλέγουν διὰ μὴ νομότυπον κοινοποίησιν, τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον δύναται νὰ χωρήσῃ εἰς τὴν συζήτησιν.

4. Ἐν παραλείψει κλητεύσεώς τινος τῶν διαδίκων τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἀναβάλλει τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως εἰς νέαν δικάσιμον πρὸς διενέργειαν τῆς κλητεύσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 2. Ἡ πρᾶξις ὁρισμοῦ νέας δικασίμου κοινοποιεῖται καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς διαδίκους πρὸ εἴκοσιν ἡμερῶν. Ἀντίγραφον τῆς περὶ ἀναβολῆς ἀποφάσεως κοινοποιεῖται εἰς πάντας τοὺς διαδίκους ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως εἴκοσιν ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρον 17.

1. Ἐὰν μέχρι τοῦ πέρατος τῆς προφορικῆς συζητήσεως ἀποβιώσῃ τὶς τῶν διαδίκων ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων του ἢ τῶν δικαστικῶν πληρεξουσίων αὐτοῦ ἢ ἐπέλθῃ ἄλλη μεταβολὴ εἰς τὴν προσωπικὴν κατάστασιν τινὸς ἐξ αὐτῶν, ἐκ τῆς

οποίας επηρεάζεται ή επί δικαστηρίου ικανότης παραστάσεως ή ή εξουσία εκπροσωπήσεως, ή δίκη διακόπτεται, εφ' όσον τούτο επιβάλλεται κατά την κρίσιν του Ειδικού Δικαστηρίου, εκτός άν εξέλιπε το αντικείμενον της δίκης.

2. Ἡ ἐπανάληψις τῆς διακοπείσης δίκης γίνεται αἰτήσει τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, καλουμένων πρὸς τοῦτο τῶν νομιμοποιουμένων πρὸς συνέχισιν ταύτης, εἴκοσι τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

Ἄρθρον 18.

Παραίτησις ἀπὸ ἀσκηθείσης αἰτήσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 19.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου λαμβάνονται διὰ πλειοψηφίας τῶν μετασχόντων τῆς δίκης δικαστῶν. Ἐὰν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθοῦν πλείονες γνῶμαι τότε οἱ τῆς ἀσθενεστέρας ὀφείλουν νὰ προσχωρήσουν εἰς μίαν τῶν ἐπικρατεστέρων γνωμῶν. Ἐὰν αἱ ἀσθενέστεραι γνῶμαι συγκεντρώσουν ἴσον ἀριθμὸν ψήφων ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία καὶ καθορίζεται ὁ ἀποκλεισμὸς μιᾶς, οἱ δὲ ἀκολουθήσαντες ταύτην ὀφείλουν νὰ προσχωρήσουν εἰς μίαν τῶν ἄλλων γνωμῶν μέχρι σχηματισμοῦ πλειοψηφίας.

2. Ἡ γνώμη τῆς μειοψηφίας καταχωρίζεται εἰς τὴν ἀπόφασιν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 93 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ νόμων.

Ἄρθρον 20.

1. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαίαν πρὸς μόρφωσιν τῆς κρίσεώς του τὴν διεξαγωγὴν ἢ συμπλήρωσιν ἀποδείξεων, δύναται νὰ ἐκδώσῃ μὴ ὁριστικὴν ἀπόφασιν, διὰ τῆς ὁποίας διατάσσει πᾶν πρόσφορον πρὸς τοῦτο μέτρον, καὶ ἰδίᾳ ἀποδείξεις, ὁρίζον τὰ ἀποδεικτέα θέματα, τὰ μέσα ἀποδείξεως, τὸν διάδικον ὁ ὁποῖος θὰ προσαγάγῃ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα καὶ τὴν πρὸς διεξαγωγὴν προθεσμίαν.

2. Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων γίνεται εἴτε ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως εἴτε ἐνώπιον εἰδικῶς ὁριζομένου ἰσοβίου δικαστικοῦ λειτουργοῦ, ὑποχρεουμένου πρὸς τοῦτο διὰ τῆς προδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐνεργεῖται δὲ πάντως μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν, ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἐξέτασιν τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, παρισταμένου καὶ γραμματέως.

3. Συμπληρωματικῶς ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἀποδεικτικῆς διαδικασίας διατάξεις τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 21.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου εἶναι κατὰ τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Συντάγματος ἀμετάκλητοι, ἀποκλειομένης τῆς ἀσκήσεως τριτανακοπῆς, ἰσχύουν δὲ ἀπὸ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου δημοσιεύσεώς των ἔναντι πάντων, πλὴν ἂν ἄλλως δι' εἰδικῆς διατάξεως ὁρίζεται.

2. Ἐντολῇ τοῦ Προέδρου τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως καταχωρίζονται ἀμελλητὶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἴδιον τεῦχος αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις, αἱ ἐκδιδόμεναι ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, περὶ τῶν ὁποίων αἱ περιπτ. β', δ', ε' καὶ στ' τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ αἴτησις, ἐφ' ὅσον δὲν ὑποβάλλεται ὑπὸ δημοσίας ἀρχῆς, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα καὶ ἀντίγραφα τῶν διαδίκων, αἱ ἐπιδόσεις, τὸ δικόγραφον προσθέτων λόγων, αἱ δηλώσεις, τὰ πρακτικὰ καὶ αἱ ἀποφάσεις, ὑπόκεινται εἰς τὰ τέλη τὰ ἰσχύοντα ἑκάστοτε διὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου διαδικασίαν.

2. Τὰ λοιπὰ ἔξοδα τῆς αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου διεξαγομένης διαδικασίας προκαταβάλλονται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἐκκαθαριζόμενα ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐπιβάλλονται διὰ τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν ἡττηθέντα διάδικον.

3. Ἡ δικαστικὴ δαπάνη, προσδιοριζομένη διὰ τῆς ἀποφάσεως, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἡττώμενον διάδικον, τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ὅμως ἐκτιμῶν τὰς περιστάσεις δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ τοῦτον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ἄρθρον 23.

Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου διαδικασίαν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τοὺς λόγους ἐξαιρέσεως τῶν δικαστῶν, τῶν ἐπικουρικῶν μελῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας, τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων, τὴν εὐταξίαν τοῦ ἀκροατηρίου, τὴν κατάρτισιν τῶν πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων, αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους Βουλευτικῶν Ἐκλογῶν.

Ἄρθρον 24.

Αἱ ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀσκοῦνται δι' αἰτήσεως πρὸς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 58 τοῦ Συντάγματος ἀναφερομένους λόγους. Οἱ ἐν τῇ αἰτήσει περιλαμβανόμενοι λόγοι ἐνστάσεως δέον νὰ εἶναι εἰδικοὶ καὶ ὡρισμένοι.

Ἄρθρον 25.

1. Ἡ αἴτησις ἀσκεῖται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως περὶ ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν. Ἐπὶ ἐφαρμογῆς ἀναλογικοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος προβλέποντος πλείονας κατανομὰς ἑδρῶν, ἡ προθεσμία ἀσκήσεως αἰτήσεως κατὰ τῆς ἀνακηρύξεως, ἐξ οἱασδήποτε κατανομῆς, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ τῆς ἀνακηρύξεως ἀποφάσεως, διὰ τῆς ὁποίας συμπληροῦται ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας.

2. Ἐντὸς τῆς διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζομένης προθεσμίας ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις προσθέτων λόγων.

3. Ἡ αἴτησις καὶ οἱ πρόσθετοι λόγοι ἀσκοῦνται διὰ δικογράφου, εἴτε κατατιθεμένου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 παρ. 1 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα εἴτε ἐπιδιδομένου διὰ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ εἰς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου.

4. Ἡ αἴτησις δὲν ἔχει ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρον 26.

1. Οἱ εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν, ἅμα τῇ παρόδῳ τῆς πρὸς ἄσκησιν τῆς αἰτήσεως ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 25 παρ. 1 προθεσμίας ἀποστέλλουν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἁπάσας ὁμοῦ τὰς ἐπιδοθείσας εἰς αὐτοὺς αἰτήσεις, μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκλογὴν ἐγγράφων καὶ στοιχείων, ὡς καὶ δύο κεκυρωμένα ἀντίγραφα ἑκάστης προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

2. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἀσκήσεως αἰτήσεως ἀποστέλλεται ἀμελλητὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν εἰσαγγελέων βεβαίωσις περὶ τούτου εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

3. Οἱ εἰσαγγελεῖς ἀποστέλλουν ἀμελλητὶ εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ τὰς αἰτήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιδίδονται εἰς αὐτοὺς καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1 προθεσμίας.

Ἄρθρον 27.

Διάδικος εἰς τὴν δίκην εἶναι πλὴν τῶν αἰτούντων καὶ οἱ διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἀνακηρυχθέντες βουλευταὶ καὶ ἀναπληρωματικοί, ὡς καὶ ἐκεῖνοι, ἐπὶ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 28.

1. Οἱ καθ' ὧν ἡ αἴτησις διάδικοι δικαιοῦνται, ὅπως δέκα τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως καταθέσουν εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου τὰς ἀντενστάσεις των, δυνάμενοι πρὸς τοῦτο νὰ ἐπικαλεσθοῦν οἱονδήποτε πραγματικὸν γεγονός.

2. Ὁ αἰτῶν δικαιοῦται νὰ ἀντικρούσῃ ἐγγράφως τὰς ὑποβληθείσας ἀντενστάσεις ἑπτὰ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως, μὴ δυνάμενος νὰ προβάλῃ νέα πραγματικὰ γεγονότα.

3. Νέοι ἰσχυρισμοί, προβαλλόμενοι εἴτε ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος εἴτε ὑπὸ τῶν καθ' ὧν ἡ αἴτησις διαδίκων μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὑπὸ τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων ὁριζομένων προθεσμιῶν, εἶναι ἀπαράδεκτοι.

Ἄρθρον 29.

1. Ἂν ἡ διὰ τῆς αἰτήσεως διωκομένη ἀκύρωσις τῆς ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν ἐν ὡρισμένῃ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ δύναται νὰ ἔχῃ ἐννόμους συνεπείας καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακηρύξεως ἄλλων βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν, ὁ εἰσηγητὴς ὑποχρεοῦται νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν κοινοποίησιν εἰς αὐτοὺς ἀντιγράφου τῆς αἰτήσεως μετὰ πράξεως ὁρισμοῦ τῆς δικασίμου εἴκοσι τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

2. Τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑποχρέωσιν ἔχει καὶ τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἐὰν κατὰ τὴν συζήτησιν ἢ καὶ μετ' αὐτὴν πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἤθελε κρίνει ὅτι συντρέχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῶν ἐν αὐτῇ ὁριζομένων.

3. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28.

Ἄρθρον 30.

1. Οἱ διάδικοι ὀφείλουν νὰ προσκομίσουν εἰς τὸν Εἰσηγητὴν ἑπτὰ ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως ὅλα τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα τῶν ὑπ' αὐτῶν προβαλλομένων ἰσχυρισμῶν.

2. Ὁ Εἰσηγητὴς δύναται καὶ κατ' ἀπόκλισιν τῶν περὶ ἀποδείξεως διατάξεων, νὰ διατάξῃ πᾶν ὅ,τι κατὰ τὴν κρίσιν του εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῶν πραγματικῶν γεγονότων.

3. Ἡ ἐκπρόθεσμος ὑποβολὴ τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων καθιστᾷ αὐτὰ ἀπαράδεκτα.

4. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 προσαχθέντων ἀποδεικτικῶν στοιχείων τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον δύναται δι' ἀποφάσεώς του, κατὰ τὸ ἄρθρον 20, νὰ διατάξῃ περαιτέρω ἀπόδειξις.

5. Ἡ διὰ τὴν κλήτευσιν καὶ ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ἀπαιτουμένη δαπάνη ὁρίζεται διὰ τῆς περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεως, προκαταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ὑποχρεωθέντος εἰς ἀπόδειξιν διαδίκου καὶ βαρύνει αὐτὸν μὲν εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ ταχθὲν θέμα ἤθελε κριθῇ ὡς μὴ ἀποδειχθέν, ἄλλως δὲ τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 31.

1. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως μὲν τὸ παραδεκτὸν τῆς ἐνστάσεως καὶ τὸ βάσιμον τῶν προβαλλομένων λόγων, κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ περιορίζεται εἰς τὴν ἐξέτασιν μόνον τῶν ὑπὸ τῶν διαδίκων προβαλλομένων λόγων καὶ ἰσχυρισμῶν.

2. Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως αἱ προθεσμίαι, αἱ ὁποῖαι προβλέπονται διὰ τὰς πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ἐνεργείας τῶν διαδίκων, ὑπολογίζονται βάσει τῆς ἀρχικῶς προσδιορισθείσης δικασίμου καὶ οὐχὶ τῆς μετ' ἀναβολήν.

3. Ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 24 αἰτήσεως δὲν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ διακοπῆς τῆς δίκης διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 32.

1. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, ἀποδεχόμενον ἔλλειψιν νομίμου προσόντος ἀνακηρυχθέντος βουλευτοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ ἢ νόμιμον κώλυμα πρὸς ἀνακήρυξιν αὐτοῦ, ἀποφαίνεται ἄκυρον τὴν ἀνακήρυξιν.

2. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, ἀποδεχόμενον παράβασιν νόμου περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας γεννᾶται ἀμφιβολία περὶ τοῦ ἐὰν τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ἤθελεν εἶναι τὸ αὐτὸ ἄνευ τοῦ διαπιστωθέντος ἐλαττώματος, ἀποφαίνεται ἄκυρον τὴν ἀνακήρυξιν τῶν καθ' ὧν ἡ αἴτησις βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν, ἡ ὁποία καθίσταται ἀμφίβολος συνεπείᾳ τῆς ἐκλογικῆς παραβάσεως, καὶ διατάσσει τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑποψηφίων, ἡ θέσις τῶν ὁποίων δύναται νὰ μεταβληθῇ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς, καὶ καθορίζει τούτους. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐπανάληψις τῆς ψηφοφορίας διατάσσεται διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως εἴτε εἰς ὁλόκληρον τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν εἴτε εἰς ὡρισμένα τμήματα αὐτῆς, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς διαπιστωθείσης παραβάσεως.

3. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, ἀποδεχόμενον λάθος περὶ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων, ἀποφαίνεται ἄκυρον τὴν συνεπείᾳ τοῦ λάθους γενομένην ἀνακήρυξιν καὶ ἀνακηρύσσει βουλευτὰς ἢ ἀναπληρωματικοὺς τοὺς κατὰ τὴν ὀρθὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων πλειονοψηφήσαντας. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἀκυρώσεως ἀνακηρύξεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐν ὄψει τῆς φύσεως τῆς ἐκλογικῆς παραβάσεως εἶναι προφανῶς, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, περιττὴ ἡ ἐπανάληψις τῆς ψηφοφορίας.

4. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 ἀκύρωσις τῆς ἀνακηρύξεως βουλευτῶν συνεπιφέρει ἐννόμους συνεπείας καὶ ἐπὶ ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν εἰς ἄλλην ἢ ἄλλας ἐκλογικὰς περιφερείας, τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ ἀπαγγείλῃ διὰ τῆς ἀποφάσεώς του καὶ τὰς συνεπείας αὐτάς, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 29.

Ἄρθρον 33.

Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 21 παρ. 1 αἱ ἀπορριπτικαὶ ἀποφάσεις δημιουργοῦν δεδικασμένον μόνον μεταξὺ τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 34.

Ἅμα τῇ δημοσιεύσει ἑκάστης ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ ἀποστέλλει κεκυρωμένον αὐτῆς ἀντίγραφον καὶ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἔλεγχος τοῦ Κύρους καὶ τῶν Ἀποτελεσμάτων Δημοψηφίσματος.

Ἄρθρον 35.

1. Ἔνστασιν κατὰ τοῦ κύρους καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων δημοψηφίσματος διεξαχθέντος κατὰ τὸ ἄρθρον 44 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος δικαιοῦται νὰ ἀσκήσῃ δι' αἰτήσεως ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου πᾶς ἐκλογεὺς ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους οἱασδήποτε ἐκλογικῆς περιφερείας.

2. Εἰς τὴν δίκην δύναται νὰ παρέμβῃ ὑπὲρ τοῦ κύρους τοῦ δημοψηφίσματος πᾶς ἐκλογεὺς ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους οἱασδήποτε ἐκλογικῆς περιφερείας.

3. Πλείονες αὐτοτελῶς αἰτοῦντες ἢ παρεμβάντες λογίζονται ἀναγκαῖοι ὁμόδικοι καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς κοινὴν παράστασιν διὰ δέκα τὸ πολὺ δικηγόρων καὶ εἰς τὴν ὑποβολὴν κοινοῦ ὑπομνήματος.

Εἰς περίπτωσιν ὑπάρξεως πλειόνων δικηγόρων καὶ ἐν ἀσυμφωνίᾳ αὐτῶν, ἡ ἐπιλογὴ γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διὰ κληρώσεως.

4. Ἡ αἴτησις δύναται νὰ στρέφεται κατὰ τοῦ κύρους καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ δημοψηφίσματος εἰς ὡρισμένην ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἢ εἰς πλείονας ἐκλογικὰς περιφερείας ἢ εἰς ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν.

5. Ἡ αἴτησις ἀσκεῖται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ νόμον δημοσιεύσεως τοῦ τελικοῦ ἀποτελέσματος τοῦ δημοψηφίσματος, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 25 παρ. 3 ὁριζόμενα.

6. Ἅμα τῇ παρόδῳ ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως αἰτήσεως οἱ εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποστέλλουν ἀμελλητὶ εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου βεβαίωσιν περὶ τῆς μὴ ὑποβολῆς αἰτήσεως.

7. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας προσβολῆς τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ δημοψηφίσματος, ἐὰν οὐδεμία αἴτησις κατ' αὐτοῦ ὑπεβλήθη, ὁ Πρόεδρος τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἐκδίδει πρᾶξιν βεβαιοῦσαν τοῦτο, ἥτις δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

8. Περὶ τῆς ἀσκηθείσης αἰτήσεως κατὰ τοῦ κύρους τοῦ δημοψηφίσματος δημοσιεύεται, μερίμνῃ τοῦ γραμματέως τοῦ

Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, εἰς δύο καθημερινὰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν σχετικὴ εἰδοποίησις δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

Ἄρθρον 36.

Λόγοι ἐνστάσεως εἶναι: α) Παράβασις τοῦ νόμου περὶ τὴν διενέργειαν τοῦ δημοψηφίσματος καὶ β) λάθος περὶ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων.

Ἄρθρον 37.

1. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, διαπιστοῦν παράβασιν τοῦ νόμου περὶ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος, ἡ ὁποία καθιστᾷ ἀμφίβολον τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τούτου, διατάσσει τὴν ἐπανάληψιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἢ τὰς ἐκλογικὰς περιφερείας, εἰς τὰς ὁποίας ἐγένετο παράβασις.

2. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, διαπιστοῦν λάθος περὶ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων, μεταρρυθμίζει ἀντιστοίχως τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ δημοψηφίσματος.

Ἄρθρον 38.

Τὰ ἄρθρα 24 ἕως 34 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ ἐξελέγξεως τοῦ δημοψηφίσματος, πλὴν ἂν ἀντίκεινται εἰς εἰδικὰς περὶ αὐτοῦ διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Κρίσις περὶ τῆς ἐκπτώσεως τῶν Βουλευτῶν.

Ἄρθρον 39.

1. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἀποφαίνεται ἐπὶ ἀμφισβητήσεων, ἀναφερομένων εἰς τὴν ἔκπτωσιν βουλευτῶν, εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 55 παρ. 2 καὶ 57 τοῦ Συντάγματος προβλεπομένας περιπτώσεις, κατ' αἴτησιν α) παντὸς βουλευτοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ ἐκείνου διὰ τὸν ὁποῖον ἐδημιουργήθη ἡ ἀμφισβήτησις, β) τοῦ δικαιουμένου νὰ καταλάβῃ τήν, συνεπείᾳ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ βουλευτοῦ, κενουμένην βουλευτικὴν ἕδραν καὶ γ) παντὸς ἐκλογέως ἐγγεγραμμένου εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας εἰς τὴν ὁποίαν ἐξελέγη ὁ περὶ οὗ ἡ ἀμφισβήτησις βουλευτής.

2. Διάδικοι εἰς τὴν διὰ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐγερθεῖσαν δίκην εἶναι ὁ αἰτῶν καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις βουλευτής.

3. Ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 2, κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως μετὰ τῆς πράξεως ὁρισμοῦ δικασίμου κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 40.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 25 παρ. 4.

Ἄρθρον 41.

Ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου κοινοποιεῖται ἀμελλητὶ ὑπὸ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ὁ ὁποῖος ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, ἀποτελεῖ δὲ δεδικασμένον ἔναντι πάντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἄρσις Συγκρούσεων.

Α' Σύγκρουσις μεταξὺ Δικαστηρίου καὶ Διοικητικῶν ἀρχῶν.

α) Καταφατικὴ σύγκρουσις.

Ἄρθρον 42.

1. Ἐὰν ἐνώπιον δικαστηρίου εἶναι ἐκκρεμὴς ὑπόθεσις, τὴν ὁποίαν ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ θεωρεῖ ὡς ἀνήκουσαν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῆς καὶ τὸ ἐπιληφθὲν δικαστήριον δὲν ἀποφανθῇ ἑαυτὸ ἀναρμόδιον, ἡ σύγκρουσις αἴρεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἁρμοδίου νομάρχου ἢ, προκειμένου περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

2. Ὁ νομάρχης ἢ ὁ Ὑπουργὸς πρὸς ἄρσιν τῆς συγκρούσεως, ὑποβάλλει εἰς τὸ δικαστήριον παρεμπίπτουσαν αἴτησιν ἀπευθυνομένην κατὰ τῶν διαδίκων τῆς ἐκκρεμοῦς δίκης, πρὸς διάγνωσιν τῆς ἐλλείψεως δικαιοδοσίας τοῦ δικαστηρίου.

3. Ἡ δικάσιμος ὁρίζεται ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς αἰτήσεως, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας μετὰ τῆς πράξεως ὁρισμοῦ δικασίμου κοινοποιεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς αἰτήσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ νομάρχου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς τοὺς διαδίκους τῆς ἐκκρεμοῦς δίκης πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

4. Ἡ συζήτησις διεξάγεται προφορικῶς εἰς μίαν δικάσιμον καὶ ἀπολιπομένων ἔτι τῶν διαδίκων. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἐκδίδεται ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως. Ἐὰν τὸ δικαστήριον διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ἔκρινεν ἑαυτὸ ἁρμόδιον, ὁ νομάρχης ἢ ὁ Ὑπουργός, ἐὰν δὲ ἀναρμόδιον πᾶς διάδικος, δικαιοῦνται νὰ ὑποβάλλουν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου αἴτησιν περὶ ἄρσεως τῆς συγκρούσεως, ἐντὸς προθεσμίας ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ πάροδος ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης καθιστᾷ τὴν ἀπόφασιν δεσμευτικὴν διὰ τὴν διοίκησιν καὶ τοὺς λοιποὺς διαδίκους.

5. Ἡ κατάθεσις τῆς αἰτήσεως, κατὰ τὴν παρ. 2 ἀναστέλλει τὴν πρόοδον τῆς κυρίας δίκης. Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χρόνου ὑποχρεοῦνται νὰ ἀπέχουν πάσης περαιτέρω ἐνεργείας, μέχρις ἄρσεως τῆς συγκρούσεως, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῶν πράξεων αὐτῶν.

β) Ἀποφατικὴ σύγκρουσις.

Ἄρθρον 43.

1. Ἐὰν ἀφ' ἑνὸς δικαστήριον διὰ τελεσιδίκου αὐτοῦ ἀποφάσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου διοικητικὴ ἀρχὴ ἀποφανθοῦν ὅτι στεροῦνται δικαιοδοσίας καὶ ἁρμοδιότητος ὅπως ἐπιληφθοῦν ὡρισμένης ὑποθέσεως, πᾶς διάδικος ἢ ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀφορᾷ ἡ διοικητικὴ πρᾶξις, δικαιοῦνται νὰ ζητήσουν τὴν ἄρσιν τῆς συγκρούσεως.

2. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ἐντὸς προθεσμίας ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐὰν αὕτη ἕπεται ἢ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ τῆς πραγματικῆς γνώσεως τῆς διοικητικῆς πράξεως, ἐὰν αὕτη ὡσαύτως ἕπεται.

Β) Σύγκρουσις μεταξὺ Δικαστηρίων.

α) Καταφατικὴ σύγκρουσις.

Ἄρθρον 44.

1. Ἐφ' ὅσον ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων εἶναι ἐκκρεμὴς ἐνώπιον ἀφ' ἑνὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ ἑτέρου τακτικοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀστικοῦ ἢ ποινικοῦ δικαστηρίου, ἢ ἐκ τρίτου μεταξύ τινος ἐκ τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ τὸ ἓν ἐκ τούτων δὲν ἀπεφάνθη περὶ τῆς ἐλλείψεως δικαιοδοσίας αὐτοῦ, ἡ σύγκρουσις αἴρεται ἐπιμελείᾳ παντὸς διαδίκου.

2. Ὁ διάδικος ὑποβάλλει αἴτησιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ὡς στερούμενον δικαιοδοσίας, μετὰ τῶν ἀποδείξεων τῆς ἐκκρεμοδικίας ἐνώπιον τοῦ ἑτέρου δικαστηρίου, ἵνα τοῦτο ἀποφανθῇ περὶ τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ.

3. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 42 παρ. 3 καὶ 4, ὁριζόμενα. Ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως κοινοποιεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου καὶ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἑτέρου δικαστηρίου ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας. Ἡ κατάθεσις τῆς αἰτήσεως ἀναστέλλει τὴν πρόοδον ἀμφοτέρων τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν.

Ἄρθρον 45.

Ἡ αἴτησις πρὸς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον μετὰ πράξεως ὁρισμοῦ δικασίμου κοινοποιεῖται αὐτεπαγγέλτως, καὶ εἰς τοὺς προέδρους τῶν ἀντιστοίχων δικαστηρίων.

β) Ἀποφατικὴ σύγκρουσις.

Ἄρθρον 46.

1. Ἐφ' ὅσον τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 44 παρ. 1 δικαστήρια ἔκριναν τελεσιδίκως ὅτι στεροῦνται δικαιοδοσίας ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἡ σύγκρουσις αἴρεται ἐπιμελείᾳ παντὸς διαδίκου, διὰ καταθέσεως αἰτήσεως ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἐντὸς ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς νεωτέρας ἀποφάσεως.

2. Τὸ ἄρθρον 45 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Γ'. Κοιναὶ διαδικαστικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 47.

1. Διάδικοι ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου εἶναι πλὴν τῶν αἰτούντων καὶ οἱ διάδικοι τῶν δικῶν, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν τὴν σύγκρουσιν.

2. Ἡ περὶ ἄρσεως αἴτησις, μετὰ τῆς πράξεως ὁρισμοῦ δικασίμου, κοινοποιεῖται, καὶ εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, ὁ ὁποῖος δικαιοῦται νὰ μετάσχῃ εἰς τὴν συζήτησιν ἄνευ ἑτέρας διατυπώσεως.

3. Ὑπόθεσις εἶναι, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Κεφαλαίου, ἐκκρεμής: α) ἐνώπιον διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον ἐξεδόθη παρ' αὐτῆς οἱαδήποτε, ἔστω καὶ μὴ ἐκτελεστὴ πρᾶξις, ἐνέχουσα ἀνάμιξιν ταύτης ἢ ἐκκρεμεῖ κατ' ἐκτελεστῆς πράξεως τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐνδικοφανὴς προσφυγὴ ἢ ἔνδικον μέσον ἐνώπιον δικαστηρίου, περιλαμβανομένης καὶ τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως, β) ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως κλητηρίου θεσπίσματος ἢ βουλεύματος ἢ τῆς ἐνεργείας ἑτέρας πράξεως ὑποδηλούσης ἄσκησιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς, γ) ἐνώπιον παντὸς ἑτέρου δικαστηρίου ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς ἢ ἐνδίκου μέσου, περιλαμβανομένης καὶ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἢ τῆς ἀσκήσεως παντὸς ἐνδίκου βοηθήματος.

4. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου περιορίζεται εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἀμφισβητουμένου ζητήματος δικαιοδοσίας, ἐξαφανίζει τὴν ἐσφαλμένως ἀποφανθεῖσαν ἐπὶ τούτου ἀπόφασιν ἢ διοικητικὴν πρᾶξιν, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ κρινόμενον ὡς ἔχων δικαιοδοσίαν δικαστήριον ἢ ἀρχήν, εἶναι δὲ κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 21 παρ. 1, ὑποχρεωτικὴ διὰ πάντα τὰ ἐπιληφθέντα ἢ ἀποσχόντα νὰ ἐπιληφθοῦν δικαστήρια ἢ ἀρχὰς καὶ τοὺς διαδίκους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀμφισβήτησις περὶ τῆς Συνταγματικότητος ἢ τῆς ἐννοίας τυπικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 48.

1. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως περὶ τῆς οὐσιαστικῆς Συνταγματικότητος ἢ τῆς ἐννοίας τυπικοῦ νόμου ἀντιθέτων ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, αἴρει τὴν ἀμφισβήτησιν κατόπιν αἰτήσεως: α) τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἢ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Διοικητικῆς Δικαιοσύνης, β) παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον.

2. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Ἄρειος Πάγος ἢ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐὰν ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς Συνταγματικότητος ἢ τῆς ἐννοίας Νόμου τυπικοῦ, κατ' ἀποδοχὴν ἀπόψεως διαφόρου ἐκείνης ὑπὸ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐκδοθῆ ἀπόφασις ἑτέρου ἐκ τῶν δικαστηρίων τούτων, τὴν ὁποίαν ἐπεκαλέσθη τις τῶν διαδίκων ἢ εἶναι ἐξ ἄλλου λόγου γνωστὴ εἰς τὸ Δικαστήριον, ὑποχρεοῦται, ἐκδίδον τὴν ἀντίθετον ὡς πρὸς τὸ θέμα ἀπόφασίν του, νὰ παραπέμψῃ τοῦτο δι' εἰδικῆς ἀποφάσεώς του εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον πρὸς ἄρσιν τῆς δημιουργηθείσης ἀμφισβητήσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ὑπόθεσις παραμένει κατὰ τὰ λοιπὰ ἐκκρεμὴς εἰς τὸ ἐκδὸν τὴν παραπεμπτικὴν ἀπόφασιν δικαστήριον, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, κοινοποιουμένης πρὸς αὐτὸ μερίμνῃ τοῦ Γραμματέως τούτου, ἐπιλαμβάνεται τῇ αἰτήσει τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως τῆς ἐκδικάσεως ἐκ νέου τῆς ὑποθέσεως ὑποχρεούμενον νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

3. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅσον ἡ μία τοὐλάχιστον τῶν ἀντιθέτων ἀποφάσεων ἐδημοσιεύθη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 49.

1. Διάδικοι κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου δίκην εἶναι, ἐκτὸς τῶν αἰτούντων, καὶ πάντες οἱ διάδικοι τῆς δίκης ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις, διὰ τῆς ὁποίας παρεπέμφθη πρὸς ἐπίλυσιν ἡ ἀμφισβήτησις.

2. Τὸ εἰσαγωγικὸν τῆς δίκης δικόγραφον, μετὰ τῆς πράξεως ὁρισμοῦ δικασίμου κοινοποιεῖται, ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, ὁ ὁποῖος καὶ ἂν δὲν εἶναι διάδικος, δικαιοῦται νὰ μετάσχῃ εἰς τὴν συζήτησιν ἄνευ ἑτέρας διατυπώσεως.

Ἄρθρον 50.

1. Ἡ πρᾶξις ὁρισμοῦ τῆς δικασίμου, μετὰ μνείας ἐν περιλήψει τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀμφισβητήσεως, δημοσιεύεται διὰ δύο ἡμερησίων ἐφημερίδων τῆς Πρωτευούσης εἴκοσιν ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

2. Ἀντίγραφον τῆς περὶ ἄρσεως ἀμφισβητήσεως αἰτήσεως ἢ παραπεμπτικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, μετὰ τῆς πράξεως ὁρισμοῦ δικασίμου, κοινοποιεῖται εἴκοσιν ἡμέρας πρὸ ταύτης καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸν Ἐπίτροπον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τὸν Γενικὸν Ἐπίτροπον ἐπὶ τῆς Διοικητικῆς Δικαιοσύνης πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν οἰκείων δικαστηρίων, ὡς καὶ εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης. Ἐπὶ αἰτήσεως ἀσκουμένης ὑπὸ ἰδιώτου, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 48 παρ. 1 περίπτ. β', ὁμοία κοινοποίησις ἐνεργεῖται, ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰσηγητοῦ, καὶ πρὸς πᾶν πρόσωπον εἰς ὃ ἀφορᾷ ἡ ὑπόθεσις, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας νομιμοποιεῖται ὁ ἀσκήσας τὴν αἴτησιν ἄρσεως τῆς ἀμφισβητήσεως.

3. Πᾶν Δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκκρεμεῖ ὑπόθεσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔχουν ἐφαρμογὴν διατάξεις τυπικοῦ νόμου, αἵτινες ἀποτελοῦν ἀντικείμενον ἐκκρεμοῦς ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἀμφισβητήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 48, ὡς λάβῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον, γνῶσιν ταύτης, ὀφείλει, αὐτεπαγγέλτως, νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἔκδοσιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως μέχρι δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 51.

1. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου διὰ τῆς ὁποίας ἤρθη ἀμφισβήτησις περὶ τῆς οὐσιαστικῆς ἀντισυνταγματικότητος ἢ τῆς ἐννοίας (τυπικοῦ) Νόμου, ἰσχύει ἔναντι πάντων ἀπὸ τῆς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει δημοσιεύσεώς της, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Δικαστικαὶ ἀποφάσεις καὶ διοικητικαὶ πράξεις ἐκδιδόμεναι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς περὶ ἧς ἡ προηγουμένη παράγραφος ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, κρίνασαι δὲ κατὰ παράβασιν τῶν δι' αὐτῆς γενομένων δεκτῶν, ὑπόκεινται εἰς τὰ προβλεπόμενα ἔνδικα μέσα. Εἰδικῶς ἐὰν τοιαύτη ἀπόφασις ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου χωρεῖ διὰ τὸν λόγον τοῦτον αἴτησις ἐπαναλήψεως τῆς ὑφ' ἣν ἐξεδόθη διαδικασίας, ἀσκουμένη ἐκ μέρους παντὸς διαδίκου, ἐντὸς ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, τηρουμένης κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς ἰσχυούσης δι' ἕκαστον δικαστήριον διαδικασίας.

3. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων αἵτινες ἐξεδόθησαν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 48 παρ. 2 καὶ 50 παρ. 3. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ αἴτησις ἐπαναλήψεως διαδικασίας ἀσκεῖται ἐντὸς ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

4. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον δύναται δι' εἰδικῶς ἠτιολογημένης πρὸς τοῦτο σκέψεως τῆς ἀποφάσεώς του, ἰσχυούσης ἔναντι πάντων, νὰ κηρύξῃ καὶ ἀπὸ προγενεστέρου τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς χρόνου τὸ ἀνίσχυρον τῆς ὡς ἀντισυνταγματικῆς κριθείσης διατάξεως.

5. Ἐπὶ ἀναδρομικῆς κηρύξεως τῆς ἀντισυνταγματικότητος νόμου, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 4, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τῆς ἀναδρομῆς εἶχεν ἐκδοθῆ αμετάκλητος δικαστικὴ ἀπόφασις κατ' ἐφαρμογὴν τῆς κηρυχθείσης ὡς ἀντισυνταγματικῆς διατάξεως, χωρεῖ αἴτησις ἐπαναλήψεως τῆς ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις αὕτη διαδικασίας, ἀσκουμένη ἐκ μέρους παντὸς διαδίκου ἐντὸς προθεσμίας ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δι-

καστηρίου. Κατὰ τὰ λοιπὰ τηρεῖται ἡ ἰσχύουσα διαδικασία εἰς τὸ δικάζον δικαστήριον, ὑποχρεούμενον ὅπως μὴ ἐφαρμόσῃ τὴν κηρυχθεῖσαν ὡς ἀντισυνταγματικὴν διάταξιν.

6. Αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ περὶ οὗ ἡ παράγραφος 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, χρόνου τῆς ἀναδρομῆς ἐκδοθεῖσαι, βάσει τοῦ κηρυχθέντος ὡς ἀντισυνταγματικοῦ νόμου, διοικητικαὶ πράξεις ἀνακαλοῦνται ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κηρυξάσης τὴν ἀντισυνταγματικότητα ἀποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Ἀμφισβητήσεις περὶ τὸν χαρακτηρισμὸν Κανόνων Διεθνοῦς Δικαίου ὡς Γενικῶς Παραδεδεγμένων.

Ἄρθρον 52.

1. Ἐκκρεμούσης ὑποθέσεως ἐνώπιον οἱουδήποτε δικαστηρίου ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ δημιουργουμένης ἀμφιβολίας περὶ τὸν χαρακτηρισμὸν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου ὡς γενικῶς παραδεδεγμένων, τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται πρὸς ἄρσιν ταύτης :

α) Προκειμένου περὶ ὑποθέσεως ἐκκρεμούσης ἐνώπιον δικαστηρίου, κατόπιν παραπεμπτικῆς ἀποφάσεως τούτου.

β) Προκειμένου περὶ ὑποθέσεως ἐκκρεμούσης ἐνώπιον διοικητικῆς ἀρχῆς, τῇ αἰτήσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἐκθέτοντος καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὑποστηριζομένην ἄποψιν.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἡ μὲν ἐκδίκασις τῆς ἐνώπιον δικαστηρίου ἐκκρεμοῦς ὑποθέσεως ἀναβάλλεται ὑποχρεωτικῶς ἡ δὲ ἐπὶ διοικητικῆς ὑποθέσεως ἐνέργεια διακόπτεται μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

2. Ἐκκρεμούσης ὑποθέσεως ἐνώπιον οἱουδήποτε δικαστηρίου ἢ ὀργάνου τῆς διοικήσεως ἁρμοδίου κατὰ νόμον πρὸς ἐπίλυσιν ἀμφισβητήσεων, κατόπιν ἀσκήσεως ἐνδικοφανοῦς μέσου, ἡ περὶ ἧς ἡ προηγουμένη παράγραφος ἄρσις ἀμφισβητήσεως δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ ὑπό τινος τῶν ἐν τῇ δίκῃ διαδίκων ἢ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τῆς διοικητικῆς ὑποθέσεως, δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ πρόοδος τῆς δίκης ἢ τῆς διοικητικῆς διαδικασίας ἀναστέλλεται μόνον ἐφ' ὅσον ἤθελε διατάξει περὶ τούτου τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, διὰ παρεμπιπτούσης ἀποφάσεώς του.

3. Ἐπὶ ἀντιθέτων ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν κανόνος τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου ὡς γενικῶς παραδεδεγμένου, ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τὰ ἐν ἄρθροις 48 ἕως 51 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 53.

1. Διάδικοι εἰς τὴν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου δίκην εἶναι, προκειμένου μὲν περὶ ἀμφισβητήσεως ἐπὶ ὑποθέσεως ἐκκρεμοῦς ἐνώπιον τῆς Διοικήσεως, ὁ παραπέμψας Ὑπουργὸς καὶ οἱ εἰς οὓς ἀφορᾷ ἡ ὑπόθεσις, προκειμένου δὲ περὶ ὑποθέσεως ἐκκρεμούσης ἐνώπιον δικαστηρίου, πάντες οἱ διάδικοι τῆς δίκης.

2. Τὸ εἰσαγωγικὸν τῆς δίκης δικόγραφον, μετὰ τῆς πράξεως ὁρισμοῦ δικασίμου, κοινοποιεῖται ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς Δικαιοσύνης καὶ Ἐξωτερικῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ ἂν ἔτι δὲν εἶναι διάδικοι δικαιοῦνται νὰ μετάσχουν τῆς ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ἄνευ οἱασδήποτε ἑτέρας διατυπώσεως.

Ἄρθρον 54.

1. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἰσχύει ἔναντι πάντων.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 52 ἐὰν δὲν εἶχε διαταχθῆ ἀναστολὴ τῆς προόδου τῆς δίκης ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα ἀπόφασις αὐτοῦ τελεῖ εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἐκδικάσαντος τὴν ὑπόθεσιν Δικαστηρίου ἐν τῇ ἀποφάσει του γενόμενα δεκτά, χωρεῖ αἴτησις ἐπαναλήψεως τῆς ἐφ' ἧς ἐξεδόθη αὕτη διαδικασίας κατὰ τὰ ἐν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα. Ἡ δὲ ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους ἐκδοθεῖσα ἀντίθετος πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου διοικητικὴ πρᾶξις ἀνακαλεῖται ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὰ ἐν παρ. 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 51 ὁριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Τελικαὶ καὶ Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 55.

Ἀντίγραφον πάσης ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου κοινοποιεῖται καὶ εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 56.

Εἰς τοὺς μετέχοντας τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου δικαστικοὺς λειτουργοὺς καὶ καθηγητάς, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐπικουροῦντας τούτους καταβάλλεται μηνιαῖον ἐπίδομα καθοριζόμενον εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν των, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 57.

Ὑποθέσεις ἐμπίπτουσαι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἐκκρεμοῦσαι ἐνώπιον ἁρμοδίων, βάσει τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων, δικαστηρίων, μεταβιβάζονται εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἐπιλαμβάνεται τούτων ἀπὸ τοῦ σημείου εἰς ὃ αὗται εὑρίσκονται.

Ἄρθρον 58.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται:

α) Ὁ Νόμος 406 τῆς 17/24 Νοεμβρίου 1914 «περὶ δικαστηρίων συγκρούσεως καθηκόντων».

β) Τὰ ἄρθρα 116 ἕως 118, 119 παρ. 2, 120 καὶ 122 ἕως 131 τοῦ Π.Δ. 650 τῆς 2/3 Ὀκτωβρίου 1974 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῆς ἐκλογικῆς νομοθεσίας» καὶ

γ) πᾶσα ἑτέρα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Κώδικα ἢ ἀφορῶσα εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ρυθμιζόμενα θέματα.

Ἄρθρον δεύτερον.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου πρώτου τοῦ παρόντος κυρουμένου Κώδικος ἄρχεται μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν διατάξεων αὐτοῦ τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὰς ἀπαραιτήτους ἐνεργείας διὰ τὴν ἔναρξιν λειτουργίας τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, τῶν ὁποίων ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἡ θητεία τῶν κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κληρωθησομένων μελῶν λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1977.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουνίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουνίου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ